

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3018/2018. (I. 22.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 25.K30.643/2015/10. számú ítélete és a Kúria Kfv.V.35.819/2015/11. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A gazdasági társaság indítványozó jogi képviselője (dr. Schümekey Zsombor Ádám, Dászkál és Schümekey Ügyvédi Iroda 1016 Budapest, Tigris utca 54.) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Indítványozó panaszában az Abtv. 61. § (1) bekezdésére hivatkozással kérte, hogy az Alkotmánybíróság a kifogásolt döntések végrehajtását függessze fel.
- [2] Az indítványozó 2007-ben fő tevékenysége (lakó- és nem lakóépület építése) ellátása körében vállalkozási keretszerződést kötött egy másik gazdasági társasággal, kivitelezési projektekben szárazépítési, festési, kőműves, épületgépész és segédmunkák elvégzésére. A vállalkozó gazdasági társaság 2008 júniusától 71 558 374 forint valamint 14 301 675 forint értékű számlát állított ki indítványozónak.
- [3] Az első fokon eljáró adóhatóság (Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-budapesti Adóigazgatósága Társas Vállalkozások Ellenőrzési Főosztály I. Társas Vállalkozások Ellenőrzési Osztály 4.) 2014. június 23-án kelt, 9271279142 ügyszámú határozatával 21 138 000 forint adókülönbötetet (amely egyben adóhiány) állapított meg indítványozó terhére általános forgalmi adó adónemben, társasági adónemben, valamint társas vállalkozások különadója adónemben.
- [4] Az ügyben másodfokon eljáró adóhatóság (Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-Magyarországi Regionális Adó Főigazgatóság Hatósági Főosztály I. Hatósági Osztály 2.) 2014. november 11-én kelt 2927715188 ügyszámú határozatával az elsőfokú érdemi döntést megváltoztatta, oly módon, hogy az indítványozó terhére összesen 13 203 000 forint adókülönbötetet (amely adóhiány) állapított meg.
- [5] A másodfokon eljáró adóhatóság határozata szerint a vállalkozó gazdasági társaság által kibocsátott számlákhoz nyomtatványszerűen ismétlődő teljesítésigazolásokat csatoltak, nem állt a rendelkezésre olyan dokumentum, amely az elvégzett munka mennyiségét, egységárát igazolta volna. A bizonyítási eljárás alapján az adóhatóság arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozó és a vállalkozó gazdasági társaság között a számlázásnak megfelelő gazdasági események nem valósultak meg, a kibocsátó a számla szerinti szolgáltatásokat nem végezte el, indítványozó hiteltelen számlák befogadásával akarta adólevonási jogát gyakorolni. Az indítványozó a hatósági eljárás során a keretszerződésen, teljesítést igazoló jegyzőkönyvön és készpénzátadásról szóló átvételi elismervényen kívül más bizonyítékot nem hozott a hatóság tudomására.
- [6] E határozattal szemben az indítványozó keresetet terjesztett elő, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 97. § (4) bekezdésére, valamint a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50. §-ára hivatkozással. Álláspontja szerint a hatóság nem tett eleget bizonyítási kötelezettségének. Valójában a vállalkozó gazdasági társaság és alvállalkozói által megvalósított „adókijátszást” kérte rajta számon az adóhatóság. Az indítványozó szerint a hatóság döntése azért jogellenes, mert egy másik adózó által elkövetett esetleges jogszabálysértés befolyásolja az ő közteljeselési kötelezettségét.
- [7] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 25.K30.643/2015/10. számú ítéletével, bírósági felülvizsgálat iránt indított közigazgatási perben indítványozó keresetét elutasította az alábbi indokok miatt.
- [8] Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfatörvény) 120. § a) pontja, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Sztv.) 15. § (3) bekezdése és 166. § (2) bekezdése együttes értelmezése alapján egy számla akkor hiteles, ha a munkát a számla kiállítója végezte el. Ha a gazda-

sági esemény nem a számlában feltüntetett felek között ment végbe, az a számla olyan tartalmi hiteltelenségét jelenti, ami kizárja adólevonási jog gyakorlását. A tényállás-tisztázási kötelezettséget az Art. 97. § (4) bekezdése határozza meg (tekintettel arra, hogy a Ket. szabályait adóigazgatási eljárásban szubszidiárius jelleggel kell alkalmazni, elsősorban nem a Ket., hanem az Art. szabályai alkalmazandóak), amelynek alapján az adóhatóság kötelezettsége, hogy bizonyítékokkal igazolja az adólevonási jog alapjául szolgáló számlák hiteltelenségét, vagyis azt, hogy a gazdasági események nem a számlákban szereplő felek között valósultak meg. Hatáskörében eljárva az adóhatóság széles körű bizonyítást folytatott le (tanúmeghallgatás, ellenőrzés a számlakibocsátónál, okirati bizonyítás), tehát az adóhatóság kifogásolt döntése nem csupán a számlakibocsátó jogszerűtlen magatartása miatt marasztalta el az indítványozót, hanem mert bizonyítást nyert, hogy a felek között a számlában szereplő gazdasági esemény egyáltalán nem jöhetett létre.

- [9] Az adóhatóság fenti megállapítását a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 163. § (1) bekezdése alapján lefolytatott bizonyítási eljárásban indítványozó nem tudta cáfolni, az általa benyújtott igazságügyi szakértői vélemény tartalma sem volt alkalmas a tényállás megdöntésére.
- [10] Az adóhatóság az ügyben alkalmazandó anyagi jogi szabályok (Áfatörvény és Sztv.) alapján vizsgálta az adó-tényállási elemeket, és az Art. 97. §-a alapján bizonyítási eljárást folytatott le. Indítványozónak az Art. és a Pp. szabályai alapján tényállás-tisztázási kötelezettsége volt, amelynek során szakértői véleményt csatolt be, ám ez nem volt elégséges.
- [11] A Kúria 2016. szeptember 15-én meghozott, Kfv.V.35.819/2015/11. számú ítéletében indítványozó felülvizsgálati kérelmét nem találta megalapozottnak. Ítéletében kiemelte, hogy a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a felperesnek (indítványozó) az általa indított perben keresetét bizonyítania kell, az alperes (adóhatóság) bizonyítékokon alapuló megállapításaival szemben. Azt kellett volna az indítványozónak bizonyítania, hogy az adóhatóság által megállapított tényállás téves, hiányos, tehát az általa befogadott számlák valós gazdasági esemény hiteles bizonyítékai. Tekintettel arra, hogy az első fokon eljáró Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság jogszerű ítéletet hozott, azzal a Kúria aggálytalanul egyet értett és hatályában fenntartotta.
- [12] 2. Az indítványozó ezek után nyújtotta be az Alkotmánybírósághoz alkotmányjogi panaszát a Kúria és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítélete ellen, amelyben hivatkozott az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésére, XXIV. cikk (1) bekezdésére, XXVIII. cikk (1) bekezdésére, XIII. cikk (1) bekezdésére. Alapvető jogainak sérelmét az alábbiakban jelölte meg.
- [13] Az indítványozó azért állítja, hogy az ügyben eljáró bíróságok támadott ítéleteikkel sértik az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdését, mert olyan bizonyítási terhet telepítettek rá, amelynek csak akkor tudna eleget tenni, ha személyes adatokhoz való jogot sértő magatartást tanúsítana, vagyis beszerezne a számlakibocsátó adóitkait, belső viszonyait kinyomozná, tudomást szerezne a számlakibocsátó által foglalkoztatott személyek személyes adatairól.
- [14] Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes hatósági és bírósági eljáráshoz való jog sérelmével összefüggésben az indítványozó előadta, hogy egyrészt az eljáró bíróságok a vonatkozó jogszabályokat alaptörvény-ellenesen értelmezték, másrészt lehetetlen bizonyításra kötelezték, mert olyan (bizonyítási) kötelezettséget állapítottak meg rá nézve, amelyet jogszabályi tilalmak miatt nem is teljesíthetett volna.
- [15] Végül az indítványozó hivatkozott a tulajdonhoz való joga sérelmére is [Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése]. Ezzel összefüggésben az Emberi Jogok Európai Egyezménye 1. Kiegészítő Jegyzőkönyv 1. cikkét is megemlítette, ám ennek megsértésére vonatkozó, azt állító határozott kérelmet nem terjesztett elő.
- [16] 3. Az Alkotmánybíróság tanácsa az Abtv. 56. § (2) bekezdése értelmében mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. E vizsgálat elvégzése során az alábbiakat állapította meg.
- [17] Az Abtv. 52. § (1) bekezdése kimondja, hogy az Alkotmánybírósághoz benyújtott indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia, az 52. § (1b) bekezdése pedig felsorolja a határozottság követelményeit az alkotmányjogi panasz esetén. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja értelmében a kérelemnek tartalmaznia kell indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel. Jelen ügyben az indítvány hivatkozik ugyan az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésére, valamint a XIII. cikk (1) bekez-

désére, ám ezen alaptörvényi rendelkezésekkel összefüggésben semmilyen indokolást nem tartalmaz. Ezért nem felel meg a határozott kérelem követelményének.

- [18] Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadható be.
- [19] Az indítványozó a tisztességes hatósági és bírósági eljáráshoz való jog sérelmét állította panaszában, sérelme megvalósulását abban látta, hogy a bíróságok jogszabályellenes bizonyítás előterjesztésére kötelezték az eljárás során.
- [20] Az indítványozó által támadott és alaptörvény-ellenesnek vélt ítéletek közigazgatási peres eljárásban születtek, amely eljárásban az eljáró bíróságok (mind a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, mind a Kúria) feladata az előttük fekvő közigazgatási hatósági (adóhatósági) határozatok és eljárás jogszabályoknak való megfelelésének vizsgálata. Sem az első fokú bíróság sem pedig a felülvizsgálati jogkörében eljáró Kúria nem vett fel bizonyítást, az adóhatósági eljárásban lefolytatott bizonyítási eljárást értékelte. Mind a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, mind pedig a Kúria ítéletében a Pp. szabályaira hivatkozva arra hívta fel indítványozót (mint felperest), hogy a kereseti kérelmében tett állításait bizonyítsa.
- [21] Mindezek alapján az Alkotmánybíróságnak arról kellene döntenie, hogy az ügyben eljáró bíróságok megsértették-e a polgári perrendtartás szabályait eljárásuk során.
- [22] Indítványozó a panaszában nem vetett fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet. Nem adott elő az indítványozó olyan indokolást sem, amely alkotmányjogi jelentőségű kérdést vetne fel az ügyben.
- [23] A kifejtettek alapján az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az indítvány nem mutatott rá olyan körülményre, amely az Abtv. 29. §-a alapján indokolná a befogadást és az érdemi vizsgálatot.
- [24] 4. Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján megállapította, hogy az indítvány részben nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt feltételeknek, részben egyéb okból nem felel meg a törvényi feltételeknek, ezért azt – az Abtv. 56. § (3) bekezdésére figyelemmel – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján visszautasította.
- [25] 5. Az indítványozó az Abtv. 61. § (1) bekezdés *b)* pontja alapján kérte a bíróság felhívását a támadott ítéletek végrehajtásának felfüggesztésére. A felhívott rendelkezés értelmében az Alkotmánybíróság eljárásában kivételesen a kifogásolt döntés végrehajtásának felfüggesztésére hívja fel a bíróságot, ha az súlyos és helyrehozhatatlan kár vagy hátrány elkerülése érdekében indokolt, és a bíróság az Abtv. 53. § (4) bekezdése alapján a döntés végrehajtását nem függesztette fel. Mivel az Alkotmánybíróság eljárása e végzéssel lezárult, a támadott ítéletek végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó kérelemről mint okafogyottá vált indítványi elemről az Alkotmánybíróságnak nem kellett döntenie {3170/2017. (VII. 6.) AB végzés, Indokolás [13]}.

Budapest, 2018. január 16.

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/260/2017.

